

AVIZ

referitor la proiectul de Lege pentru aderarea României la Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adoptat la New York, la 31 mai 2001, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000

Analizând proiectul de Lege pentru aderarea României la Protocolul împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adoptat la New York, la 31 mai 2001, adițional la Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la New York la 15 noiembrie 2000, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.162 din 12.11.2003,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de lege, cu următoarele observații și propuneri:

1. Protocolul prezentat are ca obiect cooperarea statelor în domeniul combaterii fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, constituind un act adițional la Convenția O.N.U. împotriva criminalității organizate transnaționale. Întrucât Protocolul se încheie la nivel de state, se referă la un document deja ratificat prin lege (Convenția), iar participarea României nu se poate face decât prin aderare (România nu a semnat Protocolul pentru a putea ratifica), urmează ca, potrivit dispozițiilor art.4 alin.(2) din Legea nr.4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor, acesta să fie supus Parlamentului pentru a aproba aderarea.

Prin obiectul reglementării, legea de aderare face parte din categoria legilor ordinare.

2. La art.2, semnalăm că desemnarea organismului național din România pentru asigurarea legăturii cu alte state se face **“în conformitate”** și nu **“în baza”** art.13, cum se prevede. De aceea, textul ar trebui reformulat astfel: **“Cu prilejul depunerii instrumentului de aderare, în conformitate cu art.13 alin.(2) din Protocol, România declară că Agenția ... este punctul național de contact desemnat ...”**.

3. Formula de adoptare a proiectului de lege de către cele două camere ale Parlamentului, trebuie să aibă în vedere **art.76 alin.(2)**, ca urmare a renumerotării articolelor Constituției după republicare, nu **“art.74 alin.(2)”**.

4. Semnalăm că proiectul de lege nu este însoțit de textul actului internațional în limba originală așa cum prevăd dispozițiile art.68 alin.(3) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.

5. În art.16 alin.(3), din protocol se prevede posibilitatea statelor de a formula rezerve cât privește supunerea Curții Internaționale de Justiție a diferendului cu privire la interpretarea sau aplicarea Protocolului. Întrucât România nu a declarat, potrivit art.36 (alin.2) din Statut, că acceptă jurisdicția obligatorie a Curții, ar fi fost util ca în Expunerea de motive să se explice rațiunile pentru care nu s-a făcut rezerva respectivă.

6. Deoarece din cele 52 state care au semnat Protocolul, numai 3 l-au și ratificat și nu se menționează dacă acestea fac parte din Uniunea Europeană sau din Consiliul Europei, nu rezultă de ce, în Expunerea de motive, se afirmă că aderarea constituie “o piesă importantă în adoptarea acquisului comunitar în materie”.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București

Nr.1579/13.11.2003